

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 16ης Ιουλίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 6 — Δικαίωμα στην ελευθερία και στην ασφάλεια — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως — Υποχρέωση εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως — Άρθρο 12 — Συνέχιση της κρατήσεως του καταζητούμενου — Άρθρο 15 — Απόφαση περί της παραδόσεως — Άρθρο 17 — Προθεσμίες και λεπτομέρειες εφαρμογής της αποφάσεως για την εκτέλεση — Συνέπειες της υπερβάσεως των προθεσμιών»

Στην υπόθεση C-237/15 PPU,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) με απόφαση της 19ης Μαΐου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 22 Μαΐου 2015, στο πλαίσιο της δίκης

Minister for Justice and Equality

κατά

Francis Lanigan,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, K. Lenaerts, αντιπρόεδρο, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, L. Bay Larsen (εισηγητή), A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, C. Vajda, S. Rodin και K. Jürimäe, προέδρους τμήματος, J. Malenovský, E. Levits, M. Safjan, A. Prechal και J. L. da Cruz Vilaça, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón

γραμματέας: M. Aleksejev, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 1ης Ιουλίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο F. Lanigan, εκπροσωπούμενος από τους K. Kelly, BL, M. Forde, SC, και P. O'Donovan, solicitor,
- η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από την E. Creedon, επικουρούμενη από τους R. Barron, SC, T. McGillicuddy, BL, και H. Dockry, solicitor,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Henze και την J. Kemper,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον A. Rubio González,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον F.-X. Bréchet,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Langer,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τη V. Kaye, επικουρούμενη από τον J. Holmes, barrister,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους R. Troosters και W. Bogensberger,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 15 και 17 της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ L 81, σ. 24, στο εξής: απόφαση-πλαίσιο).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκτελέσεως, στην Ιρλανδία, ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος στις 17 Δεκεμβρίου 2012 από το Magistrates' Courts in Dungannon (Ηνωμένο Βασίλειο) κατά του F. Lanigan.

Το νομικό πλαίσιο

Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών

- 3 Υπό τον τίτλο «Το δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία και ασφάλεια», το άρθρο 5 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), ορίζει ότι:

«1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθή της ελευθερίας του ειμή εις τας ακόλουθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν:

[...]

στ' εάν πρόκειται περί νομίμου σύλληψεως ή κρατήσεως ατόμου επί σκοπώ όπως εμποδισθή από του να εισέλθη παρανόμως εν τη χώρα, ή εναντίον του οποίου εκκρεμεί διαδικασία απελάσεως ή εκδόσεως.

[...]

4. Παν πρόσωπον στερούμενον της ελευθερίας του συνεπεία σύλληψεως ή κρατήσεως έχει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, ίνα τούτο αποφασίση εντός βραχείας προθεσμίας επί του νομίμου της κρατήσεώς του και διατάξη την απόλυσίν του εν περιπτώσει παρανόμου κρατήσεως.

[...]»

Το δίκαιο της Ένωσης

- 4 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5 και 7 της αποφάσεως-πλασίου έχουν ως εξής:

«(5) Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

[...]

(7) Δεδομένου ότι ο στόχος της αντικατάστασης του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως το οποίο έχει δημιουργηθεί επί τη βάση της ευρωπαϊκής σύμβασης εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη ενεργώντας μονομερώς, και συνεπώς, λόγω της διάστασης και των αποτελεσμάτων της, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, το Συμβούλιο δύναται να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα προς την αρχή της επικουρικότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 [ΕΕ] και στο άρθρο 5 [ΕΚ]. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.»

- 5 Υπό τον τίτλο «Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλασίου ορίζει:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλασίου.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.»

- 6 Στα άρθρα 3, 4 και 4α της αποφάσεως-πλασίου περιλαμβάνονται οι λόγοι υποχρεωτικής και προαιρετικής μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως.

- 7 Υπό τον τίτλο «Τήρηση του προσώπου υπό κράτηση», το άρθρο 12 της αποφάσεως-πλασίου έχει ως εξής:

«Όταν ένα πρόσωπο συλλαμβάνεται βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει κατά πόσον είναι σκόπιμο να τηρηθεί υπό κράτηση σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης. Η προσωρινή απόλυση είναι δυνατή οποτεδήποτε σύμφωνα με το

εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης, υπό την προϋπόθεση ότι η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους λαμβάνει κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του καταζητουμένου.»

8 Το άρθρο 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσίου προβλέπει ότι «η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει, εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, για την παράδοση του προσώπου».

9 Το άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαίσίου ορίζει:

«1. Για την εξέταση και εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ακολουθείται διαδικασία επείγοντος.

2. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο καταζητούμενος έχει συγκατατεθεί στην παράδοσή του, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης θα πρέπει να λαμβάνεται εντός δέκα ημερών μετά τη συγκατάθεση.

3. Στις λοιπές περιπτώσεις, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης θα πρέπει να λαμβάνεται εντός 60 ημερών από τη σύλληψη του καταζητουμένου.

4. Σε ειδικές περιπτώσεις, όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν μπορεί να εκτελεσθεί εντός των προβλεπόμενων στις παραγράφους 2 ή 3 προθεσμιών, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, αναφέροντας τους σχετικούς λόγους. Σε αυτή την περίπτωση, οι προθεσμίες μπορούν να παρατείνονται κατά 30 ημέρες.

5. Εφόσον η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν έχει λάβει οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, [η δικαστική αρχή εκτέλεσης] εξασφαλίζει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι απαραίτητες ουσιαστικές προϋποθέσεις ώστε να είναι δυνατή η παράδοση προσώπων.

[...]

7. Όταν, εκτάκτως, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να τηρήσει τις προβλεπόμενες στο παρόν άρθρο προθεσμίες, ενημερώνει σχετικά την Eurojust, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησής του. Επιπλέον, ένα κράτος μέλος το οποίο έχει υποστεί επανειλημμένες καθυστερήσεις από άλλο κράτος μέλος στην εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ενημερώνει σχετικά το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] με σκοπό να γίνει αξιολόγηση, σε επίπεδο κρατών μελών, του τρόπου με τον οποίο εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση-πλαίσιο.»

10 Το άρθρο 23 της αποφάσεως-πλαίσίου προβλέπει:

«1. Ο καταζητούμενος παραδίδεται το ταχύτερο δυνατόν σε ημερομηνία που συμφωνείται μεταξύ των ενδιαφερόμενων αρχών.

2. Παραδίδεται το αργότερο δέκα ημέρες αφότου εκδόθηκε η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

3. Εάν η παράδοση του καταζητουμένου, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2, αποδεικνύεται αδύνατη λόγω ανωτέρας βίας σε ένα από τα κράτη μέλη, η δικαστική αρχή εκτέλεσης και η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος επικοινωνούν αμέσως μεταξύ τους και συμφωνούν νέα ημερομηνία παράδοσης. Στην περίπτωση αυτή, η παράδοση διενεργείται εντός δέκα ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.

4. Η παράδοση μπορεί κατ' εξαίρεση να αναστέλλεται προσωρινά για σοβαρούς ανθρωπιστικούς λόγους, εφόσον λ.χ. ευλόγως πιστεύεται ότι θα έθετε σε κίνδυνο τη ζωή ή την υγεία του καταζητουμένου. Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης γίνεται μόλις παύσουν να υφίστανται οι λόγοι αυτοί. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως σχετικά τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος και συμφωνεί νέα ημερομηνία παράδοσης. Στην περίπτωση αυτή, η παράδοση διενεργείται εντός δέκα ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.

5. Κατά την παρέλευση των προθεσμιών που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 4, εάν το πρόσωπο εξακολουθεί να κρατείται, απολύεται.»

- 11 Το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου ορίζει:

«Το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος αφαιρεί τυχόν περίοδο κράτησης που απορρέει από την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη συνολική διάρκεια στέρησης της ελευθερίας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος λόγω καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας.»

Το ιρλανδικό δίκαιο

- 12 Το άρθρο 13, παράγραφος 5, του νόμου περί του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης του 2003 (European Arrest Warrant Act 2003) ορίζει:

«Πρόσωπο που συλλαμβάνεται δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης προσάγεται ενώπιον του High Court αμέσως μετά τη σύλληψή του και το High Court, αφού διαπιστώσει ότι το πρόσωπο αυτό είναι το ίδιο με το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης:

- (α) διατάσσει την προσωρινή κράτηση ή την προσωρινή απόλυσή του έναντι εγγυήσεως (και, προς τον σκοπό αυτό, το High Court έχει τις ίδιες εξουσίες που θα είχε αν το πρόσωπο προσαγόταν ενώπιόν του με κατηγορία αυτεπαγγέλτως διωκόμενης αξιόποινης πράξεως),
- (β) ορίζει προθεσμία για τους σκοπούς του άρθρου 16 (η οποία δεν υπερβαίνει τις 21 ημέρες από την ημερομηνία της σύλληψης του προσώπου) [...].»

- 13 Το άρθρο 16, παράγραφοι 9 και 10, του νόμου αυτού έχει ως εξής:

«(9) Αν, μετά την εκπνοή των 60 ημερών από τη σύλληψη του ενδιαφερόμενου προσώπου σύμφωνα με το άρθρο 13 ή 14, το High Court δεν έχει εκδώσει διάταξη σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2, ή το άρθρο 15, παράγραφοι 1 ή 2, ή αν δεν έχει αποφασίσει περί της εκδόσεως της διαταγής σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2, διατάσσει την κεντρική αρχή του κράτους να ενημερώσει σχετικά τη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος και, ενδεχομένως, την Eurojust, εξηγώντας τους λόγους που καθορίζονται στη διάταξη, και η κεντρική αρχή του κράτους συμμορφώνεται με την εν λόγω διάταξη.

(10) Αν, μετά την εκπνοή των 90 ημερών από τη σύλληψη του ενδιαφερόμενου προσώπου σύμφωνα με το άρθρο 13 ή 14, το High Court δεν έχει εκδώσει διάταξη σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2, ή το άρθρο 15, παράγραφοι 1 ή 2, ή αν δεν έχει αποφασίσει περί της εκδόσεως της διαταγής σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2, διατάσσει την κεντρική αρχή του κράτους να ενημερώσει σχετικά τη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος και, ενδεχομένως, την Eurojust, εξηγώντας τους λόγους που καθορίζονται στη διάταξη, και η κεντρική αρχή του κράτους συμμορφώνεται με την εν λόγω διάταξη.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 14 Στις 17 Δεκεμβρίου 2012, το Magistrates' Courts in Dungannon εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως κατά του καθού της κύριας δίκης, στο πλαίσιο ποινικής διώξεως κινηθείσας εναντίον του λόγω των πραγματικών περιστατικών τα οποία έλαβαν χώρα στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 31 Μαΐου 1998 και μπορούν να χαρακτηρισθούν ως ανθρωποκτονία εκ προθέσεως και κατοχή όπλου με πρόθεση να θέσει σε κίνδυνο ανθρώπινη ζωή.
- 15 Στις 7 Ιανουαρίου 2013, το High Court επικύρωσε το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως για να καταστεί δυνατή η σύλληψη του F. Lanigan από την An Garda Síochána (την αστυνομική δύναμη της Ιρλανδίας).
- 16 Στις 16 Ιανουαρίου 2013, ο F. Lanigan συνελήφθη δυνάμει του εν λόγω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και προσήχθη ενώπιον του High Court. Ο F. Lanigan πληροφόρησε το δικαστήριο αυτό ότι δεν συγκατατίθεται να παραδοθεί στις δικαστικές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου και τέθηκε υπό κράτηση εν αναμονή αποφάσεως περί της παραδόσεώς του στις αρχές αυτές.
- 17 Η εξέταση της καταστάσεως του F. Lanigan από το High Court άρχισε στις 30 Ιουνίου 2014, κατόπιν διαφόρων αναβολών λόγω, μεταξύ άλλων, παρεμπιπτόντων ζητημάτων της διαδικασίας που περιγράφονται στην απόφαση παραπομπής. Ο καθού της κύριας δίκης προέβαλε νέα επιχειρήματα τα οποία συνηγορούν, κατά την άποψή του, υπέρ της μη παραδόσεώς του στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου. Η εξέταση της βασιμότητας των επιχειρημάτων αυτών δικαιολόγησε, μεταξύ άλλων, την προσκόμιση συμπληρωματικών πληροφοριών στις εν λόγω αρχές, προκειμένου να εκτιμηθεί η αξιοπιστία των επιχειρημάτων του F. Lanigan σύμφωνα με τα οποία η παράδοσή του στις αρχές αυτές δύναται να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή του.
- 18 Αφού παρελήφθησαν οι ζητηθείσες πληροφορίες, στις 8 Δεκεμβρίου 2014, ο F. Lanigan υπέβαλε, στις 15 Δεκεμβρίου 2014, αίτηση απολύσεώς του με καταβολή εγγυήσεως. Το High Court δέχθηκε το αίτημα αυτό και, κατά συνέπεια, επέτρεψε την απόλυσή του κατόπιν καταβολής εγγυήσεως εκ μέρους του, τηρουμένων ορισμένων προϋποθέσεων. Εντούτοις, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις αυτές δεν πληρούνται, ο F. Lanigan συνεχίζει να κρατείται.
- 19 Εξάλλου, ο F. Lanigan υποστήριξε επίσης, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 15ης Δεκεμβρίου 2014 ενώπιον του High Court, ότι η αίτηση παραδόσεώς του πρέπει να απορριφθεί λόγω υπερβάσεως των προβλεπομένων στην απόφαση-πλαίσιο προθεσμιών.
- 20 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το High Court αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
 - «1) Ποια είναι η συνέπεια από τη μη τήρηση των προθεσμιών που τάσσει το άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαισίου, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 15 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου;
 - 2) Γεννά η μη τήρηση των προθεσμιών που τάσσει το άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαισίου, δικαιώματα υπέρ προσώπου το οποίο τελεί υπό κράτηση, εκκρεμούσης της αποφάσεως για την παράδοσή του, για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τις εν λόγω προθεσμίες;»

Επί της επείγουσας διαδικασίας

- 21 Το High Court ζήτησε να εφαρμοστεί στην υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως η επείγουσα διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

- 22 Το αιτούν δικαστήριο αιτιολόγησε την αίτηση αυτή τονίζοντας ότι ο καθού της κύριας δίκης τελεί υπό κράτηση από τις 16 Ιανουαρίου 2013 ενόψει της εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που έχει εκδοθεί εναντίον του.
- 23 Συναφώς, επισημαίνεται, πρώτον, ότι η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της αποφάσεως-πλαίσιου, η οποία εμπίπτει στον τομέα που περιλαμβάνεται στο τρίτο μέρος της Συνθήκης ΛΕΕ, στον τίτλο V αυτής, σχετικά με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Κατά συνέπεια, είναι δυνατή η εκδίκασή της με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.
- 24 Δεύτερον, σημειώτεον ότι ο F. Lanigan στερείται επί του παρόντος της ελευθερίας του και η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από τη λύση της διαφοράς της κύριας δίκης.
- 25 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το τέταρτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, στις 28 Μαΐου 2015, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να δεχθεί την αίτηση του αιτούντος δικαστηρίου με σκοπό να εφαρμοστεί στην υπό κρίση προδικαστική παραπομπή η επείγουσα διαδικασία και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου προς ανάθεσή της σε τμήμα μείζονος συνθέσεως.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 26 Με τα προδικαστικά ερωτήματα, που πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν τα άρθρα 12, 15, παράγραφος 1, και 17 της αποφάσεως-πλαίσιου έχουν την έννοια ότι, μετά την πάροδο των προθεσμιών του άρθρου 17, απαγορεύουν στη δικαστική αρχή εκτελέσεως, αφενός, να αποφασίσει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και, αφετέρου, να συνεχίσει την κράτηση του καταζητούμενου, καίτοι η συνολική διάρκεια της περιόδου κρατήσεως του εν λόγω προσώπου υπερβαίνει τις προθεσμίες αυτές.
- 27 Εισαγωγικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η απόφαση-πλαίσιο, όπως προκύπτει ειδικότερα από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, αυτής, καθώς και από τις αιτιολογικές σκέψεις της 5 και 7, έχει ως αντικείμενο την αντικατάσταση του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως μεταξύ κρατών μελών με σύστημα παραδόσεως, εφαρμοζόμενο μεταξύ δικαστικών αρχών, των ατόμων εκείνων τα οποία έχουν καταδικασθεί ή τα οποία φέρονται ως ύποπτα, προκειμένου να εκτελεσθεί εκδοθείσα απόφαση ή να ασκηθούν διώξεις, δοθέντος ότι το σύστημα αυτό στηρίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως (αποφάσεις Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, σκέψη 36, και F., C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, σκέψη 34).
- 28 Επομένως, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο αποβλέπει, μέσω της δημιουργίας ενός απλουστευμένου και αποτελεσματικότερου συστήματος παραδόσεως των ατόμων τα οποία έχουν καταδικασθεί ή είναι ύποπτα για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας, στη διευκόλυνση και επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας, συμβάλλοντας στην επίτευξη του σκοπού τον οποίο έχει θέσει η Ένωση να καταστεί, δηλαδή, ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στηριζόμενος στον υψηλό βαθμό εμπιστοσύνης που πρέπει να υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών (αποφάσεις Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, σκέψη 37, και F., C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, σκέψη 35).
- 29 Ο εν λόγω σκοπός επιταχύνσεως της δικαστικής συνεργασίας είναι εμφανής όσον αφορά διάφορες πτυχές της αποφάσεως-πλαίσιου και, ιδίως, όσον αφορά τις προθεσμίες εκδόσεως των σχετικών με το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αποφάσεων (απόφαση F., C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, σκέψη 58).
- 30 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου προβλέπει, γενικώς, ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως αποφασίζει την παράδοση του καταζητούμενου ατόμου «εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο».

- 31 Όσον αφορά, ειδικότερα, την έκδοση της αποφάσεως για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, το άρθρο 17, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού προβλέπει ότι για «την εξέταση και εκτέλεση» του εντάλματος αυτού πρέπει να ακολουθείται «διαδικασία επείγοντος». Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου αυτού καθορίζουν συγκεκριμένες προθεσμίες για τη λήψη οριστικής αποφάσεως για την εκτέλεση του εντάλματος αυτού και η παράγραφος 4 επιτρέπει την παράταση των εν λόγω προθεσμιών κατά τη διάρκεια των οποίων πρέπει να ληφθεί η απόφαση αυτή.
- 32 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι τα άρθρα 15 και 17 της αποφάσεως-πλαisiού πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι απαιτούν η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως να λαμβάνεται, κατ' αρχήν, εντός των προθεσμιών αυτών, η σημασία των οποίων τονίζεται εξάλλου σε πλείονες διατάξεις της αποφάσεως-πλαisiού (βλ., συναφώς, απόφαση F., C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, σκέψεις 62 και 64).
- 33 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το κράτος μέλος εκτελέσεως υποχρεούται να τηρεί τις προβλεπόμενες στο εν λόγω άρθρο 17 προθεσμίες. Συνεπώς, απαιτείται, για να δοθεί απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα, να εκτιμηθεί αν η λήψη της αποφάσεως για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, αφενός, και η συνέχιση της κρατήσεως του καταζητούμενου βάσει του εντάλματος αυτού, αφετέρου, εξακολουθούν να είναι δυνατές στην περίπτωση που το εν λόγω κράτος δεν συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση λήψεως τελικής αποφάσεως για την εκτέλεση του εντάλματος αυτού εμπροθέσμως.

Περί της εκδόσεως της αποφάσεως για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως

- 34 Καίτοι το άρθρο 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού προβλέπει ρητώς ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως αποφασίζει εντός των προθεσμιών που τάσσονται στην απόφαση-πλαίσιο για την παράδοση του προσώπου, από το γράμμα της διατάξεως αυτής δεν προκύπτει σαφώς αν η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως πρέπει να συνεχιστεί μετά την πάροδο των προθεσμιών αυτών και, ειδικότερα, αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως υποχρεούται να εκδώσει την απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μετά την πάροδο των τασσομένων στο άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαisiού προθεσμιών.
- 35 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, προκειμένου να ερμηνευθεί διάταξη του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (αποφάσεις *Maatschap L.A. en D.A.B. Langestraat en P. Langestraat-Troost*, C-11/12, EU:C:2012:808, σκέψη 27, καθώς και *Koushkaki*, C-84/12, EU:C:2013:862, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 36 Όσον αφορά το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται το άρθρο 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, η οποία αποτελεί τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας, συνεπάγεται, βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού, ότι τα κράτη μέλη καταρχήν υποχρεούνται να εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως. Συγκεκριμένα, τα κράτη αυτά μπορούν να αρνούνται την εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος μόνο στις περιπτώσεις μη εκτελέσεως των άρθρων 3, 4 και 4α της αποφάσεως-πλαisiού και μπορούν να εξαρτούν την εκτέλεσή του μόνον από τις προϋποθέσεις του άρθρου 5 της αποφάσεως αυτής (βλ., συναφώς, αποφάσεις *West*, C-192/12 PPU, EU:C:2012:404, σκέψη 55· *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, σκέψη 38, και F., C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, σκέψη 36).
- 37 Συνεπώς, λαμβανομένου υπόψη, αφενός, του κεντρικού χαρακτήρα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως στο θεσπισθέν με την απόφαση-πλαίσιο σύστημα και, αφετέρου, της μη υπάρξεως ουδενός σαφούς στοιχείου στην απόφαση αυτή ως προς περιορισμό της χρονικής ισχύος της υποχρεώσεως αυτής, ο κανόνας που τίθεται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού δεν έχει την

έννοια ότι επάγεται ότι μετά την πάροδο των τασσομένων στο άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαisiού προθεσμιών η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν μπορεί πλέον να εκδώσει την απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ή ότι το κράτος μέλος εκτελέσεως δεν υποχρεούται πλέον να συνεχίσει τη διαδικασία εκτελέσεως του εντάλματος αυτού.

- 38 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από το γεγονός ότι ο νομοθέτης της Ένωσης εξέτασε ρητώς, στο άρθρο 17, παράγραφος 7, της αποφάσεως-πλαisiού, την κατάσταση κατά την οποία ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να τηρήσει τις τασσόμενες στο εν λόγω άρθρο 17 προθεσμίες, χωρίς να προβλέψει ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν μπορεί συνεπώς πλέον να εκδώσει την απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ή ότι, στην περίπτωση αυτή, αίρεται η υποχρέωση συνεχίσεως της διαδικασίας για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Το άρθρο 17, παράγραφος 7, της αποφάσεως-πλαisiού κάνει, εξάλλου, μνεία επελεύσεως μιας ή πλειόνων «καθυστερήσεων στην εκτέλεση», επισημαίνοντας με τον τρόπο αυτό ότι ο νομοθέτης της Ένωσης έκρινε ότι, σε κατάσταση μη τηρήσεως των προθεσμιών αυτών, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αναβάλλεται και δεν εγκαταλείπεται.
- 39 Κατά τα λοιπά, αντίθετη ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού δεν θα ήταν συνεπής με το άρθρο 17, παράγραφος 5, της αποφάσεως αυτής. Συγκεκριμένα, η τελευταία αυτή διάταξη προβλέπει ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει να εξασφαλίζει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι απαραίτητες για την παράδοση του καταζητούμενου ουσιαστικές προϋποθέσεις μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, χωρίς να περιορίζει χρονικώς τη διάρκεια ισχύος της υποχρεώσεως αυτής και, ειδικότερα, χωρίς να προβλέπει ότι η υποχρέωση αυτή παύει μετά την πάροδο των τασσομένων στο άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαisiού προθεσμιών. Ωστόσο, η διάρκεια ισχύος της εν λόγω υποχρεώσεως στην περίπτωση αυτή έχει νόημα μόνον αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως υποχρεούται να εκδώσει την απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μετά την πάροδο των προθεσμιών αυτών.
- 40 Εξάλλου, ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού σύμφωνα με την οποία η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν υποχρεούται πλέον να εκδώσει την απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μετά την πάροδο των εν λόγω προθεσμιών ενδέχεται να δυσχεράνει την επίτευξη του σκοπού επιταχύνσεως και απλουστεύσεως της δικαστικής συνεργασίας τον οποίο επιδιώκει η απόφαση-πλαίσιο, καθόσον η ερμηνεία αυτή μπορεί, μεταξύ άλλων, να υποχρεώσει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος να εκδώσει δεύτερο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως προκειμένου να καταστεί δυνατή η διεξαγωγή νέας διαδικασίας παραδόσεως εντός των προβλεπόμενων στην απόφαση-πλαίσιο προθεσμιών.
- 41 Επομένως, αποφεύγοντας την αποδυνάμωση του αποτελέσματος των ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως και τη μη δημιουργία πολυπλοκότερων διαδικασιών συνεπεία της καθυστέρησης για την εκτέλεση των ενταλμάτων αυτών, η ερμηνεία των άρθρων 15 και 17 της αποφάσεως-πλαisiού κατά την οποία η απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μπορεί ακόμα να ληφθεί μετά την πάροδο των τασσομένων στο άρθρο 17 προθεσμιών απλώς διευκολύνει την παράδοση των καταζητούμενων, σύμφωνα με την αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως των αποφάσεων που κατοχυρώνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού, όπερ αποτελεί τον ουσιαστικό κανόνα τον οποίο θεσπίζει η απόφαση αυτή (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις Wolzenburg, C-123/08, EU:C:2009:616, σκέψη 59, και West, C-192/12 PPU, EU:C:2012:404, σκέψη 62). Εξάλλου, αντίθετη ερμηνεία των άρθρων 15 και 17 της αποφάσεως-πλαisiού μπορεί να ευνοήσει παρελκυστικές πρακτικές με σκοπό την παρακώλυση της εκτελέσεως των ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως.
- 42 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η πάροδος και μόνον των τασσομένων στο άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαisiού προθεσμιών δεν απαλλάσσει το κράτος μέλος εκτελέσεως από την υποχρέωσή του να συνεχίσει τη διαδικασία εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και να εκδώσει την απόφαση για την εκτέλεσή του.

Επί της συνεχίσεως της κρατήσεως του καταζητούμενου

- 43 Κατά το άρθρο 12 της αποφάσεως-πλαίσίου, η δικαστική αρχή εκτελέσεως αποφασίζει κατά πόσον είναι σκόπιμο να τηρηθεί ένα πρόσωπο υπό κράτηση βάσει του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως. Το άρθρο αυτό διευκρινίζει επίσης ότι η προσωρινή απόλυση του προσώπου αυτού είναι δυνατή οποτεδήποτε, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, υπό την προϋπόθεση ότι η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους λαμβάνει κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του εν λόγω προσώπου.
- 44 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο αυτό δεν προβλέπει, γενικώς, ότι η συνέχιση της κρατήσεως του καταζητούμενου είναι δυνατή μόνον εντός συγκεκριμένων χρονικών πλαισίων ούτε, ειδικότερα, ότι αποκλείεται μετά την πάροδο των προβλεπομένων στο άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαίσίου προθεσμιών.
- 45 Ομοίως, καίτοι το άρθρο 12 της αποφάσεως-πλαίσίου προβλέπει τη δυνατότητα, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, προσωρινής απολύσεως του κρατούμενου βάσει του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, δεν προβλέπει ότι μετά την πάροδο των προβλεπομένων στο άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαίσίου προθεσμιών η δικαστική αρχή εκτελέσεως υποχρεούται να προβεί στην προσωρινή αυτή απόλυση ή, κατά μείζονα λόγο, σε απόλυση του προσώπου αυτού άνευ όρων.
- 46 Συναφώς, σημειωτέον ότι καμία άλλη διάταξη της αποφάσεως-πλαίσίου δεν προβλέπει τέτοιου είδους υποχρεώσεις.
- 47 Ειδικότερα, αντιθέτως προς το άρθρο 23, παράγραφος 5, της αποφάσεως-πλαίσίου το οποίο προβλέπει ότι, μετά την πάροδο των προθεσμιών για την παράδοση του καταζητούμενου κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, το πρόσωπο αυτό απολύεται αν εξακολουθεί να κρατείται, το άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαίσίου δεν συσχετίζει την απόλυση του εν λόγω προσώπου με την πάροδο των προθεσμιών για την έκδοση της αποφάσεως αυτής.
- 48 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαίσίου προβλέπει, στις παραγράφους 2 και 3, ότι η απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως «πρέπει να λαμβάνεται» εντός των αναφερομένων προθεσμιών και, στην παράγραφο 4, ότι οι προθεσμίες αυτές «μπορούν να παρατείνονται», ενώ το άρθρο 23, παράγραφος 5, της αποφάσεως-πλαίσίου προβλέπει, σαφέστερα, ότι ο καταζητούμενος «απολύεται» αν εξακολουθεί να κρατείται μετά την πάροδο των προθεσμιών για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο αυτό.
- 49 Όσον αφορά τη διαφορά αυτή μεταξύ των συνεπειών που προβλέπει ο νομοθέτης της Ένωσης, οι οποίες συνδέονται με την πάροδο των τασσομένων στα άρθρα 17 και 23 της αποφάσεως-πλαίσίου προθεσμιών, αντιστοίχως, παρατηρείται εξάλλου ότι η πρόταση της Επιτροπής η οποία κατέληξε στην έκδοση της αποφάσεως-πλαίσίου [COM(2001) 522 τελικό] προέβλεπε, αντιθέτως, ότι ο καταζητούμενος πρέπει οπωσδήποτε να απολύεται τόσο κατόπιν της παρόδου των σχετικών με την έκδοση της αποφάσεως για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως προθεσμιών όσο και κατόπιν της παρόδου των προθεσμιών για την παράδοση.
- 50 Περαιτέρω, καθόσον προκύπτει από τα στοιχεία που εκτίθενται στις σκέψεις 36 έως 42 της παρούσας αποφάσεως ότι η διαδικασία για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως πρέπει να συνεχιστεί και μετά την πάροδο των τασσομένων στο άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαίσίου προθεσμιών, γενική και ανεπιφύλακτη υποχρέωση προσωρινής απολύσεως ή, κατά μείζονα λόγο, απολύσεως άνευ όρων του προσώπου αυτού μετά την πάροδο των εν λόγω προθεσμιών ή όταν η συνολική διάρκεια της κρατήσεως του καταζητούμενου υπερβαίνει τις προθεσμίες αυτές μπορεί να περιορίσει την αποτελεσματικότητα του συστήματος παραδόσεως που θεσπίζει η απόφαση-πλαίσιο και, ως εκ τούτου, να παρακωλύσει την επίτευξη των επιδιωκόμενων από την απόφαση αυτή σκοπών.

- 51 Τέλος, επισημαίνεται ότι το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού προβλέπει ότι το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος αφαιρεί από τη συνολική διάρκεια στερήσεως της ελευθερίας στο εν λόγω κράτος μέλος την τυχόν περίοδο κρατήσεως που απορρέει από την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως διασφαλίζοντας, με τον τρόπο αυτό, ότι κάθε περίοδος κρατήσεως, ακόμα και η απορρέουσα από τυχόν συνέχιση της κρατήσεως μετά την πάροδο των προβλεπομένων στο άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαisiού προθεσμιών θα ληφθεί υπόψη σε περίπτωση εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.
- 52 Επομένως, το άρθρο 12 της αποφάσεως-πλαisiού, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 αυτής, πρέπει να έχει την έννοια ότι, κατ' αρχήν, δεν αντιτίθεται στην εκ μέρους της δικαστικής αρχής εκτελέσεως συνέχιση της κρατήσεως του καταζητούμενου, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, μετά την πάροδο των τασσομένων στο άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαisiού προθεσμιών, ακόμα και αν η συνολική διάρκεια της κρατήσεως του προσώπου αυτού υπερβαίνει τις εν λόγω προθεσμίες.
- 53 Πάντως, το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού υπενθυμίζει ρητώς ότι η απόφαση αυτή δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρεώσεως σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 ΕΕ και αντανακλώνται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), υποχρέωση η οποία, επιπροσθέτως, αφορά όλα τα κράτη μέλη, και μάλιστα τόσο το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος όσο και το κράτος εκτελέσεως (βλ., συναφώς, απόφαση F., C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, σκέψεις 40 και 41).
- 54 Συνεπώς, το άρθρο 12 της αποφάσεως-πλαisiού πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με το άρθρο 6 του Χάρτη, το οποίο προβλέπει ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία και στην ασφάλεια.
- 55 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη δέχεται ότι επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών στην άσκηση δικαιωμάτων, όπως του άρθρου 6 αυτού, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί προβλέπονται από τον νόμο, σέβονται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών και ότι, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε σκοπούς γενικού συμφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων (βλ., συναφώς, απόφαση Volker und Markus Schecke και Eifert, C-92/09 και C-93/09, EU:C:2010:662, σκέψη 50).
- 56 Εξάλλου, από το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη προκύπτει ότι, στο μέτρο που περιλαμβάνει δικαιώματα τα οποία αντιστοιχούν σε δικαιώματα που εγγυάται η ΕΣΔΑ, η έννοια και η εμβέλειά τους είναι ίδιες με εκείνες που τους επιφυλάσσει ειδικότερα η σύμβαση αυτή. Το άρθρο 53 του Χάρτη προσθέτει συναφώς ότι καμία διάταξή του δεν πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι περιορίζει ή θίγει τα αναγνωριζόμενα, μεταξύ άλλων, από την ΕΣΔΑ δικαιώματα (απόφαση Volker und Markus Schecke και Eifert, C-92/09 και C-93/09, EU:C:2010:662, σκέψη 51).
- 57 Από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σχετικά με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της ΕΣΔΑ, περί των διαδικασιών εκδόσεως, προκύπτει ότι μόνον η διεξαγωγή τέτοιας διαδικασίας δικαιολογεί τη στέρηση της ελευθερίας βάσει του άρθρου αυτού και, κατά συνέπεια, αν η διαδικασία δεν διεξάγεται με την απαιτούμενη επιμέλεια, δεν δικαιολογείται πλέον η κράτηση (βλ., μεταξύ άλλων, ΕΔΔΑ, αποφάσεις Quinn κατά Γαλλίας, της 22ας Μαρτίου 1995, σειρά Α αριθ. 311, § 48, καθώς και Gallardo Sanchez κατά Ιταλίας, αριθ. 11620/07, § 40, CEDH-2015).
- 58 Συνεπώς, δεδομένου ότι η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως δεν δικαιολογεί, αφεαυτής, κράτηση του καταζητούμενου για περίοδο της οποίας η συνολική διάρκεια υπερβαίνει τον χρόνο που απαιτείται για την εκτέλεση του εντάλματος αυτού, η δικαστική αρχή εκτελέσεως μπορεί να αποφασίσει τη συνέχιση της κρατήσεως του προσώπου αυτού, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Χάρτη, μόνον καθόσον η διαδικασία εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως διεξήχθη με επαρκή επιμέλεια και, συνεπώς, η διάρκεια της κρατήσεως δεν είναι υπερβολική.

- 59 Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι έτσι έχουν τα πράγματα, η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει να ελέγξει συγκεκριμένα την επίμαχη κατάσταση, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία για να εκτιμήσει τη δικαιολογία της διάρκειας της διαδικασίας, μεταξύ άλλων, την τυχόν αδράνεια των αρχών των οικείων κρατών μελών και, ενδεχομένως, τη συνυπευθυνότητα του καταζητούμενου για τη διάρκεια αυτή. Η επιβληθησόμενη ή επιβληθείσα στο πρόσωπο αυτό ποινή όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά που δικαιολόγησαν την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως το οποίο αφορά τον καταζητούμενο, καθώς και η ύπαρξη κινδύνου διαφυγής πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη.
- 60 Στο πλαίσιο αυτό, αποτελεί, επίσης, κρίσιμο στοιχείο το αν ο καταζητούμενος βρίσκεται υπό κράτηση για χρονική περίοδο της οποίας η συνολική διάρκεια υπερβαίνει κατά πολύ τις τασσόμενες στο άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαίσιου προθεσμίες, καθόσον οι εν λόγω προθεσμίες επαρκούν κατ' αρχήν, λαμβανομένου υπόψη, μεταξύ άλλων, του ουσιώδους ρόλου της αμοιβαίας αναγνώρισεως στο θεσπισθέν από την απόφαση-πλαίσιο σύστημα, ώστε η δικαστική αρχή εκτελέσεως να προβεί σε ελέγχους πριν από την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και να εκδώσει την απόφαση για την εκτέλεση του εντάλματος αυτού.
- 61 Εν πάση περιπτώσει, αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως κρίνει, μετά τον έλεγχο για τον οποίο γίνεται λόγος στις σκέψεις 58 έως 60 της παρούσας αποφάσεως, ότι υποχρεούται να θέσει τέρμα στην κράτηση του καταζητούμενου, σε αυτήν απόκειται, δυνάμει των άρθρων 12 και 17, παράγραφος 5, της αποφάσεως-πλαίσιου, να συνδυάσει την προσωρινή απόλυση του προσώπου αυτού με κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του και να διασφαλίσει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι αναγκαίες ουσιαστικές προϋποθέσεις για την παράδοσή του ενόσω δεν έχει ληφθεί καμία οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 62 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, πρώτον, τα άρθρα 15, παράγραφος 1, και 17 της αποφάσεως-πλαίσιου έχουν την έννοια ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως εξακολουθεί να υποχρεούται να εκδώσει την απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μετά την πάροδο των τασσομένων στο άρθρο 17 προθεσμιών.
- 63 Δεύτερον, το άρθρο 12 της αποφάσεως-πλαίσιου, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 αυτής και υπό το πρίσμα του άρθρου 6 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, στην περίπτωση αυτή, στη συνέχιση της κρατήσεως του καταζητούμενου, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, ακόμα και αν η συνολική διάρκεια της περιόδου κρατήσεως υπερβαίνει τις προθεσμίες αυτές, καθόσον η διάρκεια αυτή δεν είναι υπερβολική λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών της διαδικασίας που διεξήχθη στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως αποφασίσει να θέσει τέρμα στην κράτηση του εν λόγω προσώπου, η αρχή αυτή υποχρεούται να συνδυάσει την προσωρινή απόλυσή του με κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του και να διασφαλίσει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι αναγκαίες ουσιαστικές προϋποθέσεις για την παράδοσή του ενόσω δεν έχει ληφθεί καμία οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 64 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαινεται:

Τα άρθρα 15, παράγραφος 1, και 17 της αποφάσεως-πλαίσίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχουν την έννοια ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως εξακολουθεί να υποχρεούται να εκδώσει την απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μετά την πάροδο των τασσομένων στο άρθρο 17 προθεσμιών.

Το άρθρο 12 της αποφάσεως-πλαίσίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 αυτής και υπό το πρίσμα του άρθρου 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, στην κατάσταση αυτή, στη συνέχιση της κρατήσεως του καταζητούμενου, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, ακόμα και αν η συνολική διάρκεια της περιόδου κρατήσεως υπερβαίνει τις προθεσμίες αυτές, καθόσον η διάρκεια αυτή δεν είναι υπερβολική λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών της διαδικασίας που διεξήχθη στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως αποφασίσει να θέσει τέρμα στην κράτηση του εν λόγω προσώπου, η αρχή αυτή υποχρεούται να συνδυάσει την προσωρινή απόλυσή του με κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του και να διασφαλίσει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι αναγκαίες ουσιαστικές προϋποθέσεις για την παράδοσή του ενόσω δεν έχει ληφθεί καμία οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

(υπογραφές)